

בס"ד. ש"פ שפיה, מבי"ח תמוז ה'תשמ"ג. הנחת הת' ברחי מוגה
זכתי ענין הנסכים, המבואר פראשונה בפרשנותו, רענין הקרבנות
כבר נזכר בפרישות שפנ"ו והחידוש בפירושנו הוא ענין
הנסכים שמקריבין עם הקרבן, יין שמן וסולת. וצדק זהבין
מהו ענינם, נוסף מהו הקשר לענין כניסה פארן, דלחביב: כלי תבוא אר
ארץ מושבותיכם גו'2 אז דוקא הוא ענין הנסכים.

ורבאר זה, מביא בקי"ח את מאמר רז"ף, שמתנו אפשר קהבין מהו
ענין הנסכים, והוא מה שאמרו: כל הקורא ק"ש בלא הפירין
כאילו קריב עולה בלא מנחה וזבח בלא נסכים. רמזה מוכן,
שענין הקרבנות (עולה כו'), הוא כמו ש"ש ענין הנסכים הוא כמו
תפירין. וביאר הענין הוא, דהנה גם ק"ש וגם תפירין שחיהו הן
מצוות גמורות, אפי' שיש הפרש ביניהם כמובנים. דענין תפירין הוא
תקב"ע והמס"ג שבספיקו ראשון שמתע ישראל גו', (ורק שאח"כ נמשך
בפרשיות בג' פרישות כו'), ונודע מאמרו: 59 עמה קדמה שמתע עוה'
אם שמתע, ביד שקיבל עפוי עורף מפרכות שמים תחיה, ואח"כ יקב עפוי
עורף מצות. והיינו, דק"ש ענינו תפירין הוא ענין קיום המצות במעשה בפועל,
המס"ג. משא"כ ענין תפירין הוא ענין מצוות החורה (תפירין, והנה גם מה
דהקשה כל החורה כפרה (היינו מצוות החורה) כלפי הדס, כלשון תפירין ותחיהו, במר
שתפירין הם כלשון תפירין כלפי הדס, כלשון תפירין ותחיהו, במר
המצות שענינו הוא פרישות צוואה וחיובו. והנה גם מה שענין התפירין
הוא ההמשכה מלמעלה קמטה, דאף שגם בתפירין כתיבות הפרשות שפ
ק"ש מ"פ, יש בהם לצויות שענינם במשכה קמטה. והנה גם מה שחלק
ממצות תפירין הוא בכונה חלב, שיעבור חלב והמלח, כל מוכן ענין
התפירין הוא קהמשיך את השיעבור חלב ומה קמטה בנור האדם.

והנה ע"ד החיפוק ביי' ק"ש ותפירין, כל הוא גם החיפוק ביי'
קרבנות פנסכים. דהנה מוכן ענין הקרבן הוא כשמו מפרשות
קידוב, וכפשוטו הענין שנוספים דבר מבהוין ומקריבים אותו אפי'
תקב"ח צהיות קרבן פה', ועד שראו דקורבנה עופה עד רוא דא"110
(וכמבואר הענין גם בדרושו ההיפוק 12אעפ"י המאופה). רענין הקרבן
הוא הלחם, כמ"ש19 את קרבני צהמי צאיש' גו'. ולכשם שאתחם

- 1) פרק טו. 2) שם, כו. 3) פרשתנו פ. א. שם פא. ג. 4) ברכות קי.
- ב. 5) שם ג. א. 6) קדושין לה. א. 7) משנה כלים פ"ג מ"ח. 8) לקי"ת
- שלה מ. א. חגיגה מהו"ק ספ"ט. וכל"ג. 9) ראה פת"מ תש"י ע' 209.
- רש"ג. 10) ראה ש"ע אה"ח פ"ה פ"א. ב"ח פ"א אה"ח פ"ה וסי' תרכ"ו. 11)
- זח"ב רל"ט. א. זח"ג כו. ב. וראה דרמ"צ קנח. ב. 12) ר"ח באהי לגני חשי"ת
- פ"ב. 13) פניחם כח. ב.

צחורה, וכנ"ף שענין השפוס הוא ענין החורה, וככפ ה' הדרגות
תנ"ף, מירכר עד ואני אביבם. וכיון שקורה כ"ה אמתל בארייתא
וכרא עפמא1, הרי כשם שיש ה' דרגות בחורה כ"ה גם בעולם, שיש
ד' ערפמות אבי"ע ולמעשה מהם היא החינה החמישית. ועד"ז מובאר
בענין ארבע הידות החינה זכס והחמישית עפרעה2. ועד"ז ה"ע ד'
אוהיות שם הוי, וקוצו שפ י"ד. וכל בכמה ענינים3.

ויהי רצון שעי' מעשינו ועבודתנו, וכפרט באופן רפנים משה"ד
יקויים מ"ש כאן ושמו את שמי גו', שיהי גיפוי שם הוי,
כשם שאני נכה כל אני נקרא4, צא רק זה וכלי אפי' זה שמי
ערפמס5, שבמקום שיהי' ערפם כתיב מפרשות העפמס6, יהי' שם הוי'
בגילוי, וכבר הוי' ערפמס קשין מעין זה בשעה מ"ת, כמבואר בהנח"א,
ד"ף ש"ש ערפמס קשין רכום יש בו ב' פירושים, א' שונמשך
הגילוי בכל ערפמות אבי"ע, ב' שהגילוי הוא באופן גבוה, ער
ולערפמי ערפמים, ובגילוי יהי' בארץ השביעי כמבואר בהנהגה בתנאי
שם (וכאורכה בכמה דרושים) דיעקר קברה השכל הוא בארץ השביעי,
אמנם מעמי' חיים זכו וטועמים מנח תבשרי ותבשרי גם בארץ הששי
בערב שבח"א8, במהרה בימינו ממש, בביאה משיח צדקנו.

- 31) זח"ב קסא. א. 32) ויהי מו, כד. 33) ראה אה"ח שנת שובה ע'
אחקה ואילך. 34) פסחים ג. א. 35) שמות ג. טו. 36) לקי"ת במדבר ה.
ג. וש"ג. 37) פל"ו (מו, א). 38) ראה לקי"ש חט"ו ע' 282. וש"ג.

שהיא התכנה כגיבשה ארץ ישראל שהיא ארץ ו' האומות, ו' המדות, כי בזמן הזה נכבשים רק את ו' האומות ו' המדות, משא"כ בנוגע למחוז דעץ וה כתיב 25 אף תצר את מואב גו', וכיבוש יהי' את צ"צ, כאשר ירחיב ה"א את גבולך גו' 26, מ"מ, כדי שיהי' עבדות המדות בשפירמות צריך כשכירי זה גם המשכת המוחין, בהי' מוחין השייכים להמדות 27.

והנה ידוע 28 דכץ העוסק במורה ערפה או זכה כאילו הקיב ערפה או ובה, ועד"ו יובן בענין הנמכים, שכץ העוסק במורה נמכים כאילו הקיב נמכים. ויהי' ד' צימוד זה, ובפרט במורה החסידות, נזכה בקיב נמכים. ויהי' ד' המצות דקרבנות נמכים נמצות, ראונר, בגאופה האמיתית והשפירמה ע"י משיה צדקנו.

כמשה ענינו קחבר את הנשמה והגוף דאף שרפנ"ו הגוף הוא בתכנת השפירמות, כמו גופו של אדה"ר שהי' יציר כפיו של הקב"ה 14, מ"מ צריך הוא גשמתו כמ"ש 15 ופח באפיו נשמת חיים, וכדי לחבר את הנשמה והגוף צריך לענין הפחם. וטעם הדבר הוא 16, משום שהפחם הוא פמטה מן האדם, ולכן יש בו אורח עציונים יותר, כנודע 17 שכץ הגבור יותר יודד פמטה יותר, ולכן הוא מחבר את הנשמה עם הגוף. ועד"ו הוא כמעשה כביכיר, דמה הנשמה ממלאת את הגוף כך הקב"ה ממלאת את העולם 18, שענין עקבנות הוא הפחם המחבר את העולם עם הקב"ה. והוא המפיל בין קרבנות זנסכים. דהנה החיבור דהעולם עם הקב"ה הוא בין בפנימיות ובין בחיצוניות. דהנה כתיב 19: והחיות רצוא ושוב גו', ומבואר בכ"מ 20, דהיינו שחיות העולמות הוא תמיד בב' התנועות דרצוא ושוב, (וגם בבחי' רצוא נכרף בחי' שוב, ועד"ו בבחי' שוב נכרף בחי' רצוא, כמבואר במ"א). דענין הרצוא שייך קחצוניות החיות, וענין השוב היא המשכת פנימיות החיות. והוא התפיל בין קרבנות זנסכים. דענין הקרבנות הוא הרצוא והתפילת מלמטה למעלה, ענין המס' נ"ו כ"ץ (דוגמה ענין הק"ש). משא"כ ענין הנמכים הוא בחי' המשכת מלמעלה למטה, דוגמה ענין החפירין, שהיא המשכת פנימיות החיות.

ובזה יובן השייכות דפרשת הנמכים כניסיה לא"י. דכשעה שהיו ישראל במדבר, מברצלים ומפירשים מן העולם, בבחי' דור דעה שבועלים המתשבה או בעולם הדיבור (כידוע שיש בזה ב' דעות 20), אבץ לא בעולם הדיבור או המעשה, או נאמר ענין הקרבנות שענינו התפילת למעלה מעלה. אמנם ענין הנמכים הקשור עם המשכת פמטה דוקא, בחי' שוב, נאמר דהם דוקא פפני בואם צארץ, שתוכן עבודתם שם הוא חיות גוי אחד בארץ 21, דהיינו (כפירוש אדמו"ר חסד באגדה 22) דהמשיר את המס' דאחז בחור הארץ הפיו הגשמי. ולכן נק' ארץ ישראל כאן בשם ארץ מושבותיכם דוקא ולא בשם ארץ כנען וכי"ב, כי ענין זה קשור עם ענין החיותיבות, ענין השוב כו' 23.

וזה גם מה שנסמכים הם בשמן יין וסופה דוקא, שהם ג' המחוזין חב"ד (כמבואר בדלדלויס 24), כי ענין המחוזין הוא בחי' שוב. ואף 14) ראה ב"ר פכ"ד, ה. ובכ"ס. 15) בראשית ב. ו. 16) ראה לקי"ת עקב יד, ב. ובכ"ס. וראה לעיל ע' קטח. 17) שעיר אורה ר"ה יבוא לבוש מלכות פי"ב ואילן. פ"ל ואילן. 18) ראה ברכות י. א. 19) יחזקאל א. יד. 20) ראה פ"ח הלשונות-דא"ח ע"ד רצ"ש. וט"ו. 20א) ראה לקי"ת פירשתו פ"ו. ד-ל. א. שם לח, ב. 21) דה"א י. כא. 22) ס"ס. 23) ראה לקי"ת פירשתו שם (מא), 24) לקי"ת שם (מב, א).

שהיא התכנה כגיבשה ארץ ישראל שהיא ארץ ו' האומות, ו' המדות, כי בזמן הזה נכבשים רק את ו' האומות ו' המדות, משא"כ בנוגע למחוז דעץ וה כתיב 25 אף תצר את מואב גו', וכיבוש יהי' את צ"צ, כאשר ירחיב ה"א את גבולך גו' 26, מ"מ, כדי שיהי' עבדות המדות בשפירמות צריך כשכירי זה גם המשכת המוחין, בהי' מוחין השייכים להמדות 27.

והנה ידוע 28 דכץ העוסק במורה ערפה או זכה כאילו הקיב ערפה או ובה, ועד"ו יובן בענין הנמכים, שכץ העוסק במורה נמכים כאילו הקיב נמכים. ויהי' ד' צימוד זה, ובפרט במורה החסידות, נזכה בקיב נמכים. ויהי' ד' המצות דקרבנות נמכים נמצות, ראונר, בגאופה האמיתית והשפירמה ע"י משיה צדקנו.